

ПРѢДИСЛОВІЕ.

Гг. читатели!

Прѣдлагаемый Вамъ *Учебникъ* (грамматика) за *Българскій языкъ* е чистъ прѣводъ отъ „*Учебникъ Русскаго языка*“. Нѣма сомнѣніе, че на иносинъ отъ васъ ще ся покаже странна такава новизна, сир. какъ грамматика, составена за единъ языкъ, да послужи въ прѣводъ за учебникъ на другъ языкъ! Подобно недоумѣніе ся разсѣва, кога припомнимъ, че Грамматика-та ся дѣли въ сѣщность на общъ и частнъ. До общъ-тѣ грамматикъ ся относи всичко онова, което е общо на всички-тѣ языцы; частна-та грамматика излага то, что е особено свойственно на единъ языкъ. И тѣй, като прѣвѣнимъ частно-то и оставимъ общо-то неизмѣняемо, всяка грамматика можѣ да послужи въ прѣводъ на кой да было языкъ. Но полза-та, която ся чака отъ подобенъ учебникъ, не состои въ пытаніе: прѣводъ ли е той, или оригинално сочиненіе, а въ отбора на методъ-тѣ и въ ясно-то изложеніе на содержаніе-то.

Отъ само-то открытіе на Централно-то въ Болградъ Училище, освѣнь други-тѣ науки, съ които бѣхъ тогава обремененъ, на мене паднѣ жребій да прѣподавамъ Българскій языкъ въ това училище. Като прѣподавателю на матернія-тѣ языкъ, видѣ ми ся, прѣдъ всички други, най-добра метода-та на г. Смирнова, кождо и пріехъ за ржко-